

מזל טוב... מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

24.12. אמנון המאירי
נעה סלע (נכדה)

25.12. שרה דיבולט
שלומית ליפשיץ

27.12. גב' יפה וייס

28.12. משה בן-חיים
פיליס קולט
מיכה ליפשיץ

י מ י נ י ש ו א י ו

29.12. הדר בסו

24.12. מיכל ופול גלוק
רינה ויואל כרם

30.12. שוש בן-צבי
גאי כהן

25.12. סוזן ומירון שוורץ
קטיה וגירא שיינגזיכט

(נכד- מנדז'יגורסקי)
ירדן גליק (נכד)

26.12. אילנה ומאיר וולר
לימור ונפתלי קוסובר

27.12. הלן ומיכה ליפשיץ

29.12. יסמין ודן בכר

*****

לכל בית כפר הנשיא -

ת ו ד ה

על קבלת הפנים החמה,

על שפע הברכות והמתנות,
ובעיקר - על האכפתיות
וההתעניינות.

*****

שלכם,

מיה ונועה בן-חנוך

וגם סבא וסבתא בן-חנוך

#####

נ ו ל ד ה ב ת

מ ז ל ט ו ב
להורים: דניאלה ורום
לסתבא: רות (רחמני)
רוב נחת לכל המשפחה

#####

מה נשמע?

נתחיל עם מספר צל"שים:

* קישוט חדר האוכל הצטיין השנה ביופיו. הוטרואג'ים, שהוכנו לפי דגמים פרי דמיונם של טל ועינת פלמה, ממש מקצועיים. צוות רב-גילי, בניצוחה של מעיין הכין אותם בערב של התנדבות.

* בניגוד לתחזית, נפתחה הספריה מחדש אחרי 4 ימים בלבד, וכל הכבוד והיקר לשני הספרנים הלא-צעירים, שהתאימו את עצמם לעידן המודרני - מה שצריכים עכשיו זאת פינת virtual reality, ששם נוכל להדריך משקפ-פיים, ולהרגיש את עצמנו כאילו בספריה מרווחת ומרוהטת למשע...

* רצינו לתת צל"ש גם לגבי א., אבל הוא הדליק את החנוכיה על הגג רק בליל בר שני של חנוכה...

* בשבת שטוף-שמש יצאו כיתות ד'-ו' לטיול של 'הנוער העובד' - בילו יום מעניין ומהנה בחמת גדר, וחזרו עייפים אך מרוצים בתשע בערב. בין היתר למדו מספר שירים לא קונבנציונאליים. תגיד, איציק, האם באמת חיוני שילדי כיתה ד' ילמדו מה זה "joint"?

* ערב המשחקים כמועדון משך קהל רב-גילי ונלהב, שנהנה בין היתר גם מנגינתו המקצועית של יונתן סטיל. לדיווח על ערב השירה תצטרכו לחכות עד לשבוע הבא, וכנ"ל לגבי הצגת הילדים. רק אוכל להגיד לכם שאביטל ש. מעבירה אותם בפרך, כדרכה בקודש... אז - בטח יהיה כדאי להגיע לאולם הערב.

* בשעה טובה חזר ג'ו סינה מבית החולים 'הכרמל', וסיפר שזכה בטיפול מיוחד במינו. בכרטיס-החולה שהיה תלוי על מיטתו היה רשום שמו בתור "אבא של איילת". והוא ציין שהאחות ביקרה אצלו אפילו מחוץ לשעות המשמרת.... הוא מוסיף - "התרופה הטובה ביותר היא החזרה הביתה."

* שתי נכדות תוך שבוע אחד, תוצרת שתי בנות - האם זהו שיא בתולדות הקיבוץ? אם יש רשיגים יותר טובים, נא להודיע למערכת... וכמובן, שוב מזל טוב למשפחת רחמני ולכל הנוגעים בדבר.

* גם בעולם הגדול חלה עונת החגים כעת. אולי זאת הסיבה לביקורי הבנים השבוע. ברוכים הבאים לנתן אפשטיין, לאביטל (טנא) ולכל מי שעומד להגיע עד הופעת הגליון.

* זאת כנראה גם הסיבה שהלינה הכפרית מלאה עד אפס מקום השבוע. כן ירבו.

אלה
פיק

הל
נח

מה בתעוצה?

המשך -

חולד, מאה 18

22 דצמבר - נר שיש

- בשעה 20.30 כולם מוזמנים לאולם לצפות בהצגה בכיכובם של ילדי בה"ס היסודי

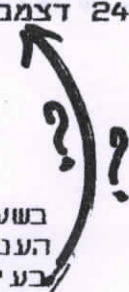
"באנו חושך לגרש"

לאחר מכן נרד לחה"א ל'הפנינג' גדול שהוכן ע"י בית הספר.

24 דצמבר - נר שמיני - אירוח משפחות ממצפה נטופה ע"י משפחות שלנו.

לאחר מכן נתכנס יחדיו בחדר האוכל לשירה, לכיבוד ולפעילות משותפת

בשעת הבאת העלון לדפוס נמסר לי שאירוע זה מוטל בספק, מחמת חוסר הענות של משפחות מארחות. במצפה נטופה נרשמו לפחות 18 משפחות - בעיני, שיתוף פעולה דתי/חילוני חיוני ביותר, במיוחד בימים אלה. מי ש'שכח' להרשם, תתקשרו עם המארגנים עוד הבוקר. העורכת

ירח

לימוד

הבהרה בקשר ל-

אין לערבב שמחה בשמחה, ומשום כך אין כוונה לערבב ארכיאולוגיה עם ההידרו.

יש לי רושם שהרבה חברים לא

מכירים את ההידרו ולא ראו אותו

מאז שהוא עובד. הצעתי במסגרת ירח

הלימוד למלא חסר זה על ידי סיור

מודרך, כמו שאני עושה לקבוצות

חיצוניות, לחברים המעוניינים.

ה'חוג' לארכיאולוגיה יכול להפגש יותר מפעם אחת, והוא יכלול ביקור

במיצד עטרת, אולי גם במירות, הזכורה לטוב, וגם פגישה עיונית יותר -

הכל בהתאם לדצון הנרשמים.

הבנתם את זה, ברוך?

להתראות, טו מי

נושאים

לפידים

בתור 'יקית' מבטן ומלידה, התייצבתי לפי ההוראות במגרש החנייה בערב נר-דאשון, שלוש דקות לפני השעה היעודה - חמש וחצי. פגשתי שם את אימו של דייב דיבולט, שהיא 'יקית' מזן אחר, וביחד תמהנו אם אולי טעינו - בשעה...או במקום...או ביום...?

אך לא - הנה הם באים: אמא אחת מובילה עגלול עם תינוק, אבא ועל כתיפיו פעוט, שלושה כלבים. אבל איפה הלפידים? הנה באה דינה, שבוודאי תתרץ אל כל הקושיות. "השנה אמרו לכל אחד להכין את הלפיד בעצמו", היא סיפרה לי. ובאמת עכשיו אני מבחינה בשניים ושלושה לפידים מן הסוג הישן והטוב - מקלוקופסת שימורים - כזאת המיטיבה להדליק את צמות הבנות הקטנות. הנכד שלי מגיע - עם פנס. באיחור של רבע שעה יוצאים לדרך - אמא מובילה עגלול, אבא עם פעוט על הכתיפיים, ובראש צועד המוביל עם מיקרופון, מנסה לגרש את החושך.

נותרתי במגרש החנייה, אבל החלפתי תפקיד. לא עוד צופה עומדת מן הצד, אלא שוטרת תנועה נעשיתי.

"לאן הם הלכו?"

"Where did they go?"

"לויין אג'ו?"

"Wohin sind sie gegangen?"

ועוד משהו ברוסית, שלא הבנתי.

ואני, בדרכי המנומסת, נפנפתי לכוון הכללי של 'גן שקד' ואמרתי "שם". יש להניח שרובם הגיעו בסופו של דבר אל הפארק ואל כתובת האש. * אני עליתי לחדר האוכל לשתות כוס קפוצ'ינו ולחכות להם שם. אולי בשנה הבאה נחזור למסורת של מרוץ-לפידים מראש תל-רומן?

סבתא א.

* בכתובת האש כנראה היה כתוב, לפי רוח הזמן:

סופגניות חיינם!

ה ** ת   ה ** ת   ה ** ת   ה ** ת

למעין, שארגנת והכנת לקראת 'ערב הקישוטים', לילדי התלתון הבוגר, ולכל המקשטים! חדר האוכל נראה נפלא! באמת תודה. ונותרה בשנה הבאה...

לקרן והילה על ערב המשחקים. לשושי ודליה ב. על ערב השירה עם ניב קאופמן. לילדי בית הספר יחד עם שושנה, אביטל וכל המארגנים, על ההצגה והמסיבה הערב!

עוד חזון למועד #

בשבוע שעבר הופיעו מודעות בלוחות השונים - אלקטרוני ואחרים - המבשרות על סגירה זמנית של הספריה לשם 'עדכון נתונים בתכנה במחשב'. לאחר מספר ימים, בוטלו המודעות האלה, ובמקומן הופיעו מודעות אחרות המוסרות על פתיחתה מחדש של הספריה, עם ברכת "ברוכים הבאים" לכל קוראי הקיבוץ.

סיפורנו מתחיל לפני כשנתיים. כאשר היה לנו, לדבי ולי, ברור שיחד עם שאר תחומי החיים שלנו, לא ניתן יותר לנהל את הספריה וביחוד ספריה בעלת תכולת ספרים כל כך גדולה כשלנו, ובשתי שפות עיקריות, בשיטות המיושנות, הדורשות רישומים מרובים, ניהול כרטסות ובזבוז זמן. לעזרתנו באה שולמית פרנק, אשר סיימה את לימודיה בלת-חי במחשבים, ולקחה על עצמה נושא של מיחשוב ספריה כעבודת גמר. התוכנה היא שימשה אותנו עד לזמן האחרון, כאשר הוחלט בספריה המרכזית בתל-חי, בסיועה של מ.א.ג.ע., להרים מפעל של מיחשוב של ספריות המועצה, שיהיו קשורות בתוכנה אחת - המכונה 'תוכנת ספיר' - תוצרת קיבוץ משמר העמק.

המועצה החליטה לספק 2 - 3 תוכנות מדי שנה ליישובים, כך שתוך כמה שנים כל היישובים יעבדו ויהיו קשורים ברשת מיחשוב ועובדים באותה תוכנה.

אנו רוצים להודות לשולמית, אשר למרות הלחץ הכבד שמופעל עליה בעבודה השוטפת שלה. תמיד נענתה ל"אזעקותינו" לעזרה, והגיעה אלינו בכל עת, כדי להציל אותנו כשהיינו תקועים.

המעבר לתוכנה החדשה היה קצר מאוד, לשמחתנו - הודות לתרגול של התוכנה החדשה 'על יבש'. יש לציין ולהודות גם למאג"ע, ששילמה את כל ההוצאות הקשורות בתוכנה, והעזרה שקיבלנו מהחברה שריטה הכהן, מנהלת הספריה בלת-חי ולנציגתנו בהנהלת המועצה, תמר וולפין, ש'לחמה' את המלחמה שלנו במועצה.

ומה לעתיד?

כמו מילות הכותרת דלעיל - אנו בטוחים שברור לכל אחד, שהמבנה הנוכחי של הספריה כבר מזמן אינו ראוי אלא לכינוי 'מחסן ספרים'. לכן אנו רואים - לפחות בעיני רוחנו ספריה הראוייה לשמה בקיבוצנו, העונה על הצרכים של כלל האוכלוסיה, מגיל 0 עד ל-120. ספריה כזו, בנוייה ומצויידת במכלול אמצעי המולטי-מדיה של המאה ה-21 המתקרבת במהירות, כוללת השאלת סרטי וידיאו ודיסקטים של מחשב, חיונית לציבור משכיל ונאור, ולדעתנו המקצועית, נחוצה תוכנית אדריכלית ומקור כספי גדול מספיק להרים את הנושא.

אנו חושבים קדימה, בתקווה שלשנים רבות נוכל לשרת את ציבור החברים וכלל התושבים בספריה הראוייה לשמה, לטובת כולנו.

☺ אל הדגש ואל הצוק ☹

עמק החולה - ואנחנו

מי שאיננו תושב ותיק באצבע הגליל מתקשה אולי להבין את חשיבות ההצפה מחדש, החלקית, של אגם החולה, המתבצעת מזה כשנה ונמשכת גם בימים אלה. לכן, בהמשך לדיווח של אינגה על יום העיון של החברה להגנת הטבע, אוסיף משהו על הרקע.

לפני קרוב ל- 50 שנה, כשהגרעין שלנו היה בהכשרה בכפר בלום, רובו של אזור אצבע הגליל היה ביצה. האגם עצמו השתרע בערך מגשר הפקק בדרום ועד, בערך, לרגלי קיבוץ גונן בצפון. חולתה ויסוד המעלה היו על שפת האגם ועסקו בדיג. הביצה גדלה והצטמצמה לפי העונות, צפונה ומערבה, הגיעה עד נאות מרדכי ולפעמים אפילו עד מבואות קריית שמונה - חלסה דאז. בגלל הביצה, כל צפון הארץ היה נגוע במלריה. מחלה זאת היתה אז מסוכנת מאד, מחוסר ידע ואמצעים רפואיים. אנשים רבים בארץ חלו בה, ביניהם גם חברינו. בשולי הביצה, היו כמה כפרים ערביים - בקתות בוץ יבש מעורב בזבל ג'מוסים וסוכות מחצלות. אוכלוסית הכפרים חיתה על סף רעב ומראה הילדים נגועי הבילהרציה מלווה אותי עד היום. תמותת התינוקות ותוחלת החיים הירודה הגיעו לשיאים. הביצה היתה מה שמקובל לכנות "גן עדן" לבעלי חיים ובמיוחד לציפורים נודדות בדרכן בין היבשות. אך בזכרוני, החולה אינה מתקשרת בשום צורה שהיא עם "גן עדן". בתנועות הנוער החלוציות בגולה שבהן חונכנו, היה ייבוש החולה מטרה ראשית, הסמל המובהק ביותר של החלוציות ורעיון גאולת האדמה. כשקמה מדינת ישראל, היה ייבוש החולה מפעל הפיתוח הראשון שלה. מלבד תקווה לתוספת 70,000 דונם לחקלאות ולהתיישבות, היה למפעל אופי של תרומה לאנושות, דוגמא לעולם כולו.

כגודל התקווה היתה גם האכזבה. מאז סיום מפעל הייבוש, לפני כארבעים שנה, טובי המוחות המדעיים וטובי החקלאים - גם משלנו - מנסים להפוך את החזון למציאות. אדמות החולה, שהיו אמורות להיות הפוריות ביותר בארץ, מניבות יבולים ממוצעים ומטה. גידולים רבים אינם באים בחשבון כלל ובעיות הניקוז הן כרוניות. הכבול שהיה בתחתית האגם עצמו, אינו ניתן לניצול כלכלי. גרוע מזה, הוא נשרף בבטן האדמה ואפרו מזהם את המים הזורמים לכינרת, וציפורי "גן העדן" ... נעלמו גם הן.

עברו השנים. מדינת ישראל שינתה את פניה ללא הכר. היום, רוב תושביה נהנים מן הרווחה והפיתוח. חלק גדל והולך מרווחה זאת מקורו בתיירות. יש לנו כעת יותר משני מיליון תיירים בשנה ותוך 5 - 10 שנים יגדל מספרם פי שניים או שלושה. יתר על כן, מאות מיליוני בני אדם מטיילים בעולם ואוכלוסיית התיירות העולמית היא בגידול מתמיד. פלח קטן מאוכלוסיה זאת הם הצפרים (bird-watchers). בעולם, מספרם הוא "רק" ... 13 מיליון ומשהו, המוכנים לנסוע אלפי קילומטרים כדי לצפות בציפורים, באורח החיים ובנתיבי הנדידה שלהן. מי שמבקר עכשיו בחולה, אחרי שנה אחת של הצפת האגם המיובש, אינו יכול שלא להתפעל, להתפעם ולהתלהב. כן, עכשיו זה מתחיל להיות גן עדן. כדי שסוף סוף ייצא משהו חיובי מייבוש החולה, צריך לתמוך בתוכנית פיתוח התיירות שתתרום לכלכלת האיזור, אחרי שנים של אכזבות. לשם כך, המשאב העיקרי של עמק החולה הוא עולם החי והצומח בביצה המתחדשת. השאלה היא: כיצד לפתח מקור משיכה מופלא כזה מבלי לגרום להרס שלו עצמו.

ד"ר

משקעים עד כה (יום ד' בבוקר) - 124.4

כן ירבו !

היינו בחוץ שישה שבועות.
כשיצאנו הנוף היה חום ושרוף, וכשחזרנו מצאנו שטחים ירוקים, הנשק-
פים מן הגולן.

כשיצאנו יצחק רבין היה ראש ממשלה, וכשחזרנו הוא הפך למיתוס - אדם
שנרצח, אדם שנפל במילוי תפקיד, מנהיג שנווט את ארצו בין צוקי
האיבה בכוון ים רגוע של שלום עם שכנינו. כששמענו את דבריה של
נכדתו נועה ביום קבורתו, הבנו שבעצם הכרנו את האישיות ולא את איש.

שישה שבועות, זה יותר מדי זמן להנתק מן הבית.
גם בתוך הקיבוץ התרחשו דברים, ולא היינו כאן. אמרו לנו: "טוב שהת-
רחקתם מן השגעונות של העם הזה." מצאנו שלעמים אחרים יש שגעונות
שעולים על שלנו. האנגלים ברחובות לונדון שכחו איך לחייך! אולי
זה בגלל מזג האוויר - השמיים הם אפורים גם כשלא יורד גשם. כשהגענו
לנמל בן-גוריון נתקלנו בחיוכים, וגם בשובנו לקיבוץ חייכו הילדים
והמבוגרים.

העולם הקפיטליסטי הוא לגמרי ממוסחר. הסיסמה הבלתי מוסרית שמשודרת
בטלוויזיה האמריקאית היא "Buy more - save more" (קנה יותר-חסוך
יותר). והאנשים בולעים את זה. זה קצת מזכיר את מה ששמענו כאן בקי-
בוץ: "יהיה לך טוב יותר עם הפרטה יותר". העולם הוא אכזרי. בלוס
אנג'לס מחוסרי-בית לנים על המדשאות הציבוריות, ובאנגליה יש המון
ילדים שמסיימים בית-ספר תיכון, ונידונים להיות מובטלים כל ימי
חיהם. יש פארקים לאומיים מרהיבי-עין, שהממשלה הפדראלית האמריק-
נית לא מסוגלת לתחזק אותם, כי אין תקציבים. פקקי תנועה בכבישים
הבין-עירוניים הופכים את הנסיעה באוטו לסיוט אחד גדול.

שאלים אותנו: 'נו, נהנתם? ואנחנו אומרים: 'כן, אבל שישה שבועות
זה יותר מדי'. ולא מאמינים לנו. אין תענוג בטיסה במטוסים: אין
מקום לרגליים - אי אפשר לישון, והשעון הביולוגי מתבלבל כהוגן.
מבזבזים זמן בנמלי תעופה, מבזבזים זמן בנסיעה הלך וחזור לנמלי
תעופה. עומדים בתור לצאת ולהכנס. מתגעגעים למיטה ולבית, לחדשות
כל שעה, לנוף ולגינה.

כשהיינו צעירים יכולנו להתקיים מתוכנו של תרמיל-גב ולישון על אדמה
סלעית. כל נוף היה מתאים לנו. כשמתבגרים, אין חשק להיות תייר.
האדם המבוגר רוצה להשתייך, ולהכות שורשים.

ועוד אומרים לנו: 'ראו לאיזה בלאגן חזרתם - אין מזכיר בקיבוץ ויש
רצח פוליטי. הבלאגן, אם הוא אכן קיים, מלמד אותנו שחברים יודעים
מה שהם לא רוצים, ואולי בגלל המסרים המבולבלים ששמעו בשנים האחרו-
נות קשה להם לקבוע מה הם כן רוצים. מי שיוצא החוצה ורואה את
העולם מבלי להשתכר מנופים יפים, מבניינים עתיקים ומתרבות זרה,
יודע להעריך שקיבוץ - החברה השיתופית והדואגת הזאת - הוא אי שכון
ובטוח יחיד במינו בים השורץ טורפים.
ובאשר לרוצחים, היו דברים מעולם מאז ימי קין והבל. אין זה מנחם
ואין זה מצדיק. השמאל הקיצוני שונא לא פחות מן הימין הקיצוני.

כשהתגברנו על תסמונת ה-jet-lag קראנו את כל גליונות 'דברי', שהצטברו בתא הדואר. מה שמצא חן בעינינו היתה כתבתו של דוד אלמן. טוב להיות בחוץ לפעמים, במיוחד לחדש את המגע עם המשפחה, אבל לא ליותר משבועיים-שלושה. טוב לחזור הביתה לבעיות הקיומיות היום-יומיות, ולזכור שהבית איננו רק נוף ושבילים, גן אסתר והבניין בו גדלנו, אלא בעיות משלנו, חברים, ימי ביחד ונכונות להתמודד.

חג אורים שמח - שבת שלום, אר"ק א.

חברים, שלום רב! אני כותבת שורות אילו משלוש סיבות: ראשית, להתנצל בפני החברה על הרס מכונית וכל שנובע מזה - מכונית אחת פחות, בזבז כסף של החברה, וכו'.

שנית, להתנצל על הדאגה שגרמתי להרבה אנשים שעברו וראו את האוטו בצורה הפוכה בתעלה, והדאגה על 'מה היה יכול להיות'... (במיוחד למשפחתי).

שלישית, על מנת שאחרים ילמדו מהפאשלה שלי. חזרתי מהגולן מאוחר כלילה, 23.45, לאחר שלימדתי קורס. באמצע הנסיעה התחלתי להיות עייפה. פתחתי חלון וסגרתי את החימום. הגעתי לדאש פינה, והיה לי קו. סגרתי את החלון והדלקתי את החימום. אמרתי לעצמי: "עוד חמש דקות ואהיה בבית." עברתי את שדה התעופה ואמרתי: "עוד שלוש דקות ואהיה בבית."... התעוררתי כאשר אני נוסעת וקופצת בתעלה בצד השני של הכביש. האוטו עצר והתהפך. דרגע הרגשתי טוב, כי ידעתי שלא נפגעתי. כאשר יצאתי מהאוטו, התחלתי להרגיש בוש וקעס-עצמי על חוסר האחריות. יכולתי למנוע את התאונה לו הייתי מתנהגת אחרת.

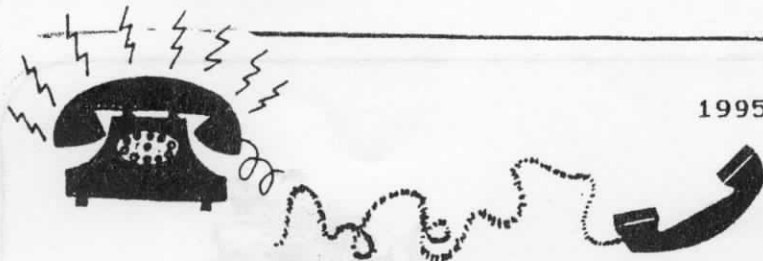
קיבלתי הרבה עצות טובות לאחר התאונה: לשתות, לאכול, להשאיר חלון פתוח ולסגור את החימום, לעצור לישון, או לצאת מן האוטו ולעשות פעולה גופנית כלשהי.

אני חושבת שהדבר הכי חשוב שלמדתי הוא... המידע שרוב התאונות קורות קרוב לבית, כאשר האדם רגוע ומכיר טוב את הדרך, וכדאי לעצור אפילו שלושה קילומטר מן הבית כדי להתרענן.

כלבי הרגשתי שמגיעה לי נזיפה על חוסר האחריות... ונתקלתי בחוץ, אהבה וסלחנות, שעזרו לי לחזור לעצמי ולתפקד היטב בימים הקשים לאחר התאונה. ע ב ו ר ז ה א נ י מ ו ד ה ל כ ם.

למדתי שיעור בדרך הקשה, ואני שמחה שיצאתי חי ושלם, ושלא פגעתי באדם אחר. יקח לי זמן לרכוש שוב את האימון המלא בשפיטה שלי. ג'נט פרימוסט

הפעלת "עקוב אחרי" מטלפון מרוחק

1. נתוני פתיחה להדגמה:-

- 5111 - טלפון בבית (אותו רוצים להעביר למקום אחר)
- 5222 - טלפון מרוחק (אליו רוצים להעביר את שלוחת הבית)
- 9999 - הוא הקוד הסודי שלי

הסבר-1: אני גר בשלוחה 5111 ויוצא לי לתומי לבקר חברים בטלפון 5222. בהגיעי לחברים (טל 5222) נזכרתי שאני ממתיין לשיחה חשובה ולא נשאר איש בבית שיענה.

אם הייתי בבית הייתי מבצע "עקוב אחרי" על ידי חיוג "18" ו- "5222". אני רוצה לבצע את אותו הדבר מביתם של החברים (טל 5222)

1. בצוע:	1. מטלפון 5222 אני מחייג:	172	(תכנית עקוב אחרי)
2.	2.	9999	(הקוד הסודי שלי)
3.	3.	5111	(השלוחה להעברה)
4.	4.	ממתין לצליל חיוג	
5.	5.	5222	(יעד ההעברה)

הסבר-2: קבלתי את השיחה שחכיתי לה ואינני מעוניין שכל השיחות יגיעו אל החברים שלי (טל. 5222). אני מעוניין לבטל את ה"עקוב אחרי" מביתם של החברים.

1. בצוע:	1. מטלפון 5222 אני מחייג:	173	(תכנית עקוב אחרי)
2.	2.	9999	(הקוד הסודי שלי)
3.	3.	5111	(השלוחה לבטול)
- (זה כאילו חייגתי "18" מהבית)

הסבר-3: ניתן לבצע הצלבה בין התוכניות כלומר:-
לבצע "עקוב אחרי" מהבית וגם לבטל מהבית.
לבצע "עקוב אחרי" מטלפון מרוחק ולבטלו מהטלפון המרוחק.
לבצע "עקוב אחרי" מהבית ולבטלו מטלפון מרוחק.
לבצע "עקוב אחרי" מטלפון מרוחק ולבטלו מהבית.

כמו כן: "טלפון מרוחק" לא חייב להיות הטלפון שאליה מושכים את השיחה, זה יכול להיות מטלפון שלישי כלשהו.

ועוד : משיכת טלפון לטלפון אחד ולאחר מכן משיכה לטלפון שני, התוצאה היא בטול "עקוב אחרי" לטלפון הראשון והעברתו לשני.

ב ה צ ל ח ה - ר ח י ר ג כ ע י ס

לשאלות - ברורים - ובעיות אחרות נא לפנות לצוות העזר:-

רענן טנא,	גבי אורן,	אשר איילון,	עמליה נוי
נירה קורן,	עינב גולן,	אביב אלמן	

השתתפותנו הכנה

לרחל אבידור והמשפחה

במות האח

בארה"ב אחרי מחלה קשה

זה קורה פעם בשנה והשנה אפילו פעמיים !!

ניו יירז איב (זה לא האוזניים החדשות של חווה)

ביום שישי ה-29/12 (מועד א') מסיבה פיצוץ עם D.J. יואב הגדול מכולם !

למה ב' - 29/12 ?

כי רק אז המפקדים משחררים את החיילים, המרצים משחררים את הסטודנטים, והבייביסיטרים משחררים את ההורים !

מועד ב' יתקיים בפאב ב' 31/12 (יום א') עם ספירה לאחור, **BIG BEN**,

ונשיקה לפי מסורת ישראל.

להתראות במסיבה,

צוות החג.

אל: כל החברים שהביעו תמיכה ברעיון הפעלת אולם דדו בצורה מסחרית
לחברי המזכירות
לחברי המועצה הכלכלית
מאת: יצחק גולן

שלום רב,

לאחר התמיכה הרבה שהרגשתי לרעיון לפני כחודשיים, ולאחר קבלת הצעות רבות
מחברים, השקעתי עבודה בהכנת פרוייקט בכורה תחת הכותרות:

*...עשרה קבים של יופי ירדו לעולם - תשעה נטלה ירושלים...
* תשעה קבים של יופי - באולם דדו בכפר הנשיא

התוכנית מבוססת על תשעה אירועים פעם בשבוע אחה"צ בין ערב פסח לחג הביכורים.
פרטים רבים מסוכמים עקרונית עם גורמי חוץ - אורחים, אמנים, להקות - ותחשיב
משוער מראה על אפשרות של עודף כספי נאה.
את שלב הבירורים יכולתי לבצע בעצמי. עשיתי זאת בהתייעצות מתמדת עם מספר
חברים ואני מודה לכל מי שהקדיש זמן ומחשבה לכך. מכאן והלאה, כדי להגשים את
התוכנית, יש צורך בקבוצת אנשים שתשמש מינהלת הפרוייקט ודרושות כמה החלטות
אופרטיביות, ביניהן גם כספיות (בהיקף כספי לא רב). את השלב הזה לא אוכל לבצע
ללא אישור וגיבוי מוסדות הקיבוץ וללא שותפים מלאים בביצוע.

בשלב הזה שאליו הגענו, לא מצאתי תגובות מתאימות. לכן, אני מיידע אתכם לגבי מצב
זה, ומודיע שאחכה עוד מספר ימים בלבד ואם לא תהיה היענות המתאימה לגודל
המשימה, אודיע לכל הגורמים שהייתי אתם בקשר שהתוכנית ירדה מן הפרק.

Y's

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Chanukka is in full swing - the candelabra on the roof is lit (a day late, but never mind), latkes and doughnuts are making the rounds, and the 'stained-glass' windows in the Chadar Ochel are better than ever. (The Palma twins, Tal and Anat, drew them and a group of volunteers of all ages cut and decorated them.)
- * Contrary to expectations, the library was only out of action for four days, and is now computerized. At the touch of a button the librarians can check up if you have kept your books too long, or if it is your turn to get a book much in demand. All we need now is a bigger library.... Do you know any millionaires?
- * I think Ruth Rachmani must have set up a record this week - she was blessed with TWO new granddaughters from two of her daughters within a few days. MAZAL TOV to all concerned
- * Amos and his merry men have completed the new bannister - which is certainly an improvement on the old one. The new work of art in the foyer (it is NOT just a broken mirror!) is also by Amos. Perhaps the events of the last month had their effect on him.
- * Eric Erenberg writes of his experiences during a month's stay in England and the U.S. He says one has to get away in order to appreciate what one has at home. "Homeless" in the streets, and teen-agers who finish school with the certain knowledge that they will be unemployed for years - those are things which are unheard of in our little world, mad as it sometimes seems.
- * Jeannette Primost had a nasty accident, when the car she was driving home from the Golan Heights at midnight a few days ago turned over into a ditch 3 km from home. Fortunately she was unhurt, but she says that it has taught her to stop and freshen up, even a few minutes from home, if she feels herself dozing off.

Merry Chanukka and Shabbat Shalom,

I N G E

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

24.12.95. Amnon Ha-m'eiri
Noah Sela (granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

25.12. Shlomit Lipschitz
Sara Devolt

24.12. Michal & Paul Gluck
Rina & Yoel Kerem

27.12. Mrs. Yaffa Weiss

25.12. Susan & Myron Schwartz
Katya & Giora

28.12. Moshe Ben-Chaim
Phyllis Collett
Micha Lipschitz

Scheingesicht

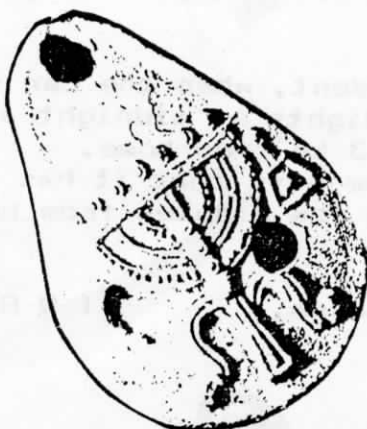
26.12. Ilana & Meir Waller
Leora & Naftali Kossover

29.12. Hadar Basso

27.12. Helen & Micha Lifschitz

30.12. Shosh Ben-Tsvi
Guy Cohen
(Mendzigurski grandson)
Yarden Glick (grandson)

29.12. Yasmin & Dan Backer

הנר, מאה 18

TONIGHT - in the Hall: A Chanukka play, with music and dancing,
performed by the younger school-children,
and produced by Avital Shuval.